

Document de ședință

B8-0055/2016

14.1.2016

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate

în conformitate cu articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la sprijinirea procesului de pace din Columbia
(2015/3033(RSP))

Javier Couso Permuy, Neoklis Sylikiotis, Paloma López Bermejo, Angela Vallina, Marina Albiol, Sofia Sakorafa, Takis Hadjigeorgiou, Fabio De Masi, Rina Ronja Kari, Helmut Scholz, Katerina Konecna, Jiri Mastalka, Marie-Christine Vergiat, Miguel Urban, Tania González, Xabier Benito, Lola Sánchez, Estefanía Torres, Barbara Spinelli, Inês Zuber, Kostas Chrysogonos, Dimitrios Papadimoulis, Stelios Kouloglou
în numele Grupului GUE/NGL

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la sprijinirea procesului de pace din Columbia
(2015/3033(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind situația din Columbia,
 - având în vedere comunicatul comun nr. 60 privind Acordul de creare a unei jurisdicții speciale pentru pace semnat la Havana la 23 septembrie 2015,
 - având în vedere comunicatele comune nr. 61, 62, 63 și, în special, nr. 64 referitoare la Acordul privind victimele conflictului: „Sistemul integral de adevăr, justiție, reparație și nerepetare”, care include Jurisdicția specială pentru pace și Angajamentul referitor la drepturile omului, semnat la Havana la 15 decembrie 2015, precum și Proiectul comun privind „Punctul 5: Acordul privind victimele conflictului” de la aceeași dată,
 - având în vedere Declarația de la Bruxelles a parlamentarilor de stânga ai Adunării Parlamentare Euro-Latinoamericane cu privire la procesul de pace din Columbia din iunie 2016,
 - având în vedere punctul 44 din mesajul Delegației PE la Adunarea Parlamentară Euro-Latinoamericană (EuroLat) adresat celui de-al doilea summit UE-CELAC de la Bruxelles, referitor la încetarea conflictului intern dintre guvernul Columbiei și FARC,
 - având în vedere Declarația de la Bruxelles, adoptată la 11 iunie 2015 în urma celui de-al doilea summit UE-CELAC,
 - având în vedere declarațiile Înaltului Reprezentant al UE, Federica Mogherini, din 16 decembrie 2015 referitoare la acordul privind victimele conflictului din Columbia și din 24 septembrie 2015 referitoare la acordul privind justiția de tranziție în Columbia, precum și declarația sa din 1 octombrie 2015 privind numirea lui Eamon Gilmore, în calitate de trimis special al Uniunii Europene pentru procesul de pace din Columbia,
 - având în vedere Acordul comercial multilateral între Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de-o parte și Columbia și Peru, pe de altă parte, semnat la 26 iulie 2012,
 - având în vedere cel de-al XI-lea raport al Delegației asturiene de verificare a situației drepturilor omului în Columbia în 2015,
 - având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât discuțiile între guvernul Columbiei și FARC au început la 19 noiembrie 2012 în Havana (Republica Cuba) după semnarea documentului „Acordul general pentru încetarea conflictului și construirea unei păci stabile și durabile”, care îndeplinea dorința poporului Columbiei de a trăi în pace și recunoștea că obținerea păcii este problema întregii populații, că statul are datoria de a promova drepturile omului pe întregul său teritoriu și că dezvoltarea economică și socială echitabilă trebuie să fie garanția păcii;

- B. întrucât, pe parcursul diferitelor etape ale negocierilor de la Havana, guvernul și FARC au convenit următoarele proiecte de acord: „Către un nou spațiu rural columbian: reforma rurală completă”, „Participarea politică: deschiderea democratică pentru obținerea păcii”, „Soluție la problema drogurilor ilicite”, „Jurisdicția specială pentru pace” și „Acordul privind victimele conflictului”;
- C. întrucât punctul privind victimele din ultimul acord parțial are o importanță capitală, prevăzând crearea unei jurisdicții speciale pentru pace și o instanță îi poate judeca pe toți cei responsabili în cadrul conflictului, inclusiv militari, paramilitari, luptători de gherilă și civili, fiind probabil cel mai important progres în trei ani de negocieri;
- D. întrucât, în această etapă, principalele chestiuni nesoluționate ar fi condițiile în care va fi decretată încetarea focului de ambele părți, precum și mecanismul pentru validarea de către populație a acordurilor convenite între guvern și FARC;
- E. întrucât discuțiile de la Havana au fost reluate la 13 ianuarie și, potrivit declarațiilor negociatorului-șef al guvernului Columbiei, încetarea focului și a ostilităților trebuie să fie de ambele părți, pe perioadă nedeterminată și să facă obiectul verificării și ar putea fi realizată în cursul acestei luni;
- F. întrucât, la 23 septembrie 2015, Guvernul Columbiei și FARC au anunțat încheierea unui acord de creare a unei jurisdicții speciale pentru pace care respectă drepturile victimelor și contribuie la crearea unei păci stabile și durabile, scop în care, părțile au convenit să lanseze un sistem integral de adevăr, justiție, reparație și nerepetare, care cuprinde înființarea unei comisii pentru clarificarea adevărului, coexistență și nerepetare și garanții de nerepetare a cauzelor care au dus la izbucnirea conflictului și la producerea de victime;
- G. întrucât, odată convenite acordurile menționate privind jurisdicția pentru pace și victimele conflictului, negociatorii au făcut un pas important înainte pe calea păcii care pare a fi ireversibilă, având că ambele părți au stabilit un termen maxim de șase luni pentru obținerea păcii de la încheierea acordului privind crearea unei jurisdicții speciale pentru pace, fixând ziua de 23 martie 2016 ca dată orientativă;
- H. întrucât reparația în favoare victimelor și garantarea nerepetării sunt elemente esențiale pentru realizarea unei păci juste și durabile;
- I. întrucât crearea unei jurisdicții speciale pentru pace reprezintă un răspuns la nevoia de a găsi un sistem special de justiție, în temeiul dreptului internațional, care să sancționeze persoanele responsabile de încălcări grave ale drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar care au avut loc în timpul conflictului și să despăgubească victimele, facilitând totodată predarea armelor;
- J. întrucât această jurisdicție specială:
- recunoaște necesitatea de a condamna autorii crimelor comise în timpul conflictului, prin introducerea de mecanisme de justiție reparatorie alături de mecanisme de justiție compensatorie;
 - prevede un regim diferențiat de restricționare a libertății sau de privare de libertate în funcție de recunoașterea timpurie sau târzie a adevărului și a responsabilității pentru

- infracțiunile grave sau de nerecunoașterea unei astfel de responsabilități, cu varierea sancțiunilor în cazul condamnărilor între 5 și 8 ani și până la 20 de ani de închisoare, și, de asemenea, a locurilor și condițiilor de executare a pedepselor cu restricționarea sau privarea de libertate în funcție de gradul de recunoaștere a adevărului și a responsabilității;
- prevede că, după încetarea ostilităților, statul columbian va acorda o amnistie cât mai largă posibilă pentru infracțiunile politice și cele conexe, în conformitate cu dreptul internațional umanitar, dar de care să nu poată beneficia cei care se fac vinovați de crime împotriva umanității, genocid, crime grave de război și de alte infracțiuni grave, cum ar fi luarea de ostatici, aplicarea torturii, strămutări forțate, dispariții forțate, execuții extrajudiciare, răpiri de minori și violențe sexuale;
 - K. întrucât, în 2014 și o parte din 2015, s-a înregistrat o creștere a cazurilor de dispariție forțată în Columbia; întrucât nu există date consolidate privind persoanele dispărute în această țară, care se ridică, potrivit Registrului național al persoanelor dispărute, la 21 000 de persoane, potrivit Registrului unic al victimelor, la 44 841 și, potrivit Parchetului General, la 69 000 de persoane; întrucât nu se înregistrează progrese în cazurile de dispariție forțată, având în vedere faptul că în peste 80 % dintre plângeri investigațiile sunt în faza premergătoare și fără progrese semnificative;
 - L. întrucât paramilitarismul continuă în prezent ca formă actuală de dominare economică, politică și socială a poporului columbian; întrucât aceste grupuri paramilitare armate au fost și sunt utilizate de către elitele politice și economice din Columbia și întreprinderile multinaționale, care au reușit, prin intermediul acestora, să impună proiecte economice legate de activitățile extractive (minerit la scară largă), creșterea extensivă a animalelor și monoculturi, prin deposedarea și vânzare silită a terenurilor, provocând strămutări masive ale populației, precum cele din zona Pacificului;
 - M. întrucât Columbia este, după Afganistan, țara cu cel mai mare număr de victime ale minelor antipersonal în rândul populației civile din lume și întrucât o verificare eficientă și rapidă a teritoriului țării după instalarea păcii va fi esențială pentru a se evita alte victime și a șterge semnele conflictului;
 - N. întrucât UE și Columbia au, din 2013, un acord comercial multilateral care a provocat critici și opoziție din partea mișcărilor sociale și sindicale din America Latină și Uniunea Europeană;
 - O. întrucât Columbia, cu peste 47 de milioane de locuitori, dintre care 102 populații indigene care vorbesc 64 de limbi oficiale pe teritoriul lor, 4,4 milioane de afro-columbieni și aproximativ 5 000 de persoane de etnie romă, este una dintre țările cu cel mai înalt nivel de inegalitate din lume, potrivit PNUD, iar inegalitățile tind să sporească din cauza impactului acordurilor de liber schimb și al proiectelor de investiții în minerit și energie;
 - P. întrucât creșterea economică a țării nu este în beneficiul majorității populației și sporește conflicte sociale, rata sărăciei fiind mai mare de 30,7 %; întrucât excluziunea și inegalitatea istorice, împreună cu violența de stat sunt câteva din sursele directe ale conflictului armat;

- Q. întrucât se înregistrează o accentuare a conflictelor sociale din țară din cauza deciziilor guvernului de a acorda licențe pentru proiecte mari de investiții, fără transparență și informații publice privind impactul social și cel asupra mediului și fără consultarea prealabilă a populației și comunităților în temeiul Convenției nr. 169 a OIM;
- R. întrucât companiile multinaționale acționează ca agenți de deposedare prin violență în țară, utilizând mecanisme legale cu complicitatea unor instituții care legalizează vânzările forțate de terenuri, arestările arbitrare și urmărirea judiciară pe baza denunțurilor;
- S. întrucât retrocedarea terenurilor deposedate prin violență este lentă din cauza lipsei de voință politică la nivel local, unde cei care deposedează păstrează controlul politic și armat;
- T. întrucât în țară continuă persecutarea sindicaliștilor sub diferite forme, cu o „cultură antisindicală” tipică blocului de putere care se opune insurgenților, care a împământit prejudecata potrivit căreia lucrătorii care fac parte din sindicate reprezintă o amenințare internă pentru stabilitatea țării; întrucât Columbia este țara cu cei mai mulți sindicaliști asasinați, din 1986, potrivit CUT numărul acestora s-ar ridica la aproximativ 4 000, iar numeroși lideri ai țăranilor au fost, de asemenea, asasinați; întrucât valul de proteste sociale din ultimii ani a primit o reacție de reprimare, în unele cazuri brutală, din partea forțelor de ordine;
- U. întrucât Columbia menține un ritm anual constant al strămutărilor forțate, cu peste șase milioane de persoane strămutate, reprezentând a doua cea mai mare criză umanitară din lume, depășită numai de Siria, potrivit datelor Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR);
- V. întrucât, potrivit Registrului unic al victimelor, între 1985 și 2012, au fost strămutați aproximativ 2 520 000 de minori, iar în ultimii 20 ani, în jur de 13 000 de minori au fost recrutați de grupuri armate ilegale,
1. reiterează sprijinul său deplin pentru procesul de pace dintre guvernul Columbiei și grupările de gherilă FARC; consideră că acesta este un pas important spre obținerea unui acord definitiv pentru a pune capăt conflictului armat intern din Republica Columbia;
 2. sprijină o soluție politică pentru conflict care să le ofere justiție și reparație victimelor, inclusiv soluționarea problemei accesului la terenuri, motiv fundamental al conflictului, în vederea obținerii unei păci solide și durabile, pe baza justiției sociale și a garanțiilor de nerepetare;
 3. își exprimă dorința ca negocierile să se încheie în viitorul apropiat, după ce se ajunge la un acord cu privire la toate aspectele legate de reparația în favoarea victimelor și de justiție;
 4. face un apel pentru a se conveni în scurt timp o încetare a focului între guvern și FARC pentru a crea un climat favorabil încheierii acordului definitiv, așa cum au propus diferite puncte de vedere ale mișcării sociale columbiene;
 5. invită atât guvernul, cât și FARC să renunțe la utilizarea violenței și a armelor în acțiunea politică și să își susțină ideile și aspirațiile prin intermediul regulilor democratice și a

respectării statului de drept;

6. recunoaște marele efort politic și perseverența manifestate de guvernul Columbiei și FARC și rolul important al organizațiilor victimelor și al mișcărilor sociale care au reușit să apropie poziții antagonice și să creeze treptat un spațiu de compromis care a făcut posibile progresele în cadrul negocierilor de pace;
7. solicită ca procesul în curs să se extindă la ELN sau să se stabilească, în cazul ENL, un proces paralel de negociere;
8. își reiterează convingerea că acest proces de pace ar trebui să implice poporul columbian în ansamblu și că trebuie să fie implicate în proces nu doar cele două părți ale negocierilor, ci și mișcările sociale columbiene;
9. recunoaște, de asemenea, rolul important jucat de Cuba și Norvegia, ca state garante, și Chile și Venezuela, ca țări însoțitoare în procesul de pace;
10. consideră că, deși un acord între guvern și FARC este o condiție fundamentală și indispensabilă pentru obținerea păcii în țară, conflictul este mult mai profund decât o înfruntare între de gherilă și guvern; consideră că în vederea asigurării efective a păcii în țară vor fi necesare mai multe măsuri pentru a reduce inegalitățile și a promova o cultură a păcii după conflict;
11. își exprimă îngrijorarea cu privire la continuarea violențelor paramilitare cu complicitatea elitelor economice ale țării și a întreprinderilor multinaționale străine, inclusiv a celor europene; subliniază necesitatea de elimina paramilitarismul în Columbia ca factor esențial pentru obținerea păcii;
12. reamintește statului columbian responsabilitatea de a-și proteja populația, în special activiștii mișcărilor sociale și politice, apărătorii drepturilor omului și sindicaliștii, de amenințările cu care se confruntă din cauza în activității lor;
13. îndeamnă toate forțele columbiene și organizațiile și mișcările sociale să acorde sprijinul lor deplin pentru restabilirea unei conviețuiri în reconciliere;
14. salută decizia de acordare a amnistiei sau grațierii pe scară largă pentru infracțiunile politice și conexe în legătură cu conflictul și invită guvernul Columbiei să adopte o lege care să definească clar sfera de aplicare a infracțiunilor de drept comun și care să clarifice, de asemenea, alte infracțiuni de drept comun, cum ar fi traficul de droguri și posibila sa legătură cu crimele politice;
15. ia act cu satisfacție de faptul că acordul este în conformitate cu cerințele dreptului umanitar și penal internațional și cu instrumentele și standardele internaționale aplicabile în domeniul drepturilor omului deoarece exclude de la amnistie sau grațiere crimele împotriva umanității, genocidul și crimele de război grave;
16. consideră că este indispensabil ca pedepsele impuse autorilor crimelor să contribuie la obiectivul reparației în favoarea victimelor și la reconcilierea politică, drept care sprijină ideea creării de mecanisme de justiție reparatorie pentru cei care se fac vinovați de infracțiuni grave care recunosc adevărul și își acceptă responsabilitatea, astfel încât să

poată contribui la despăgubirea victimelor și să își restabilească legăturile cu comunitatea;

17. reiterează respingerea Acordului comercial multilateral dintre UE și Columbia și Peru, deoarece nu este în beneficiul popoarelor, ci, dimpotrivă, conduce la accentuarea deposedării și a sărăcirii claselor populare columbiene, precum și a persecutării sindicaliştilor și a liderilor țăranilor; consideră că respectarea drepturilor omului și a statului de drept ar trebui să fie condiții efective ale acestui acord, astfel cum prevede articolul 1 din acesta, ceea ce nu este cazul;
18. consideră că sprijinul financiar al UE în favoarea procesului de pace ar trebui acordat dacă se îndeplinesc două condiții: semnarea efectivă a unui acord global de pace și instituirea unor mecanisme de verificare internațională privind punerea în aplicare efectivă a acestuia;
19. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, președinției în exercițiu a UE, Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Adunării Parlamentare Euro-Latinoamericane, UNASUR și CELAC, precum și guvernului și Congresului Republicii Columbia.